

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 262/06-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2006 predbežne prerokoval sťažnosť M. Č., L., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 28/00 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cob 29/05, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Č. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júla 2006 doručená sťažnosť M. Č., L. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 28/00 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cob 29/05.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 25. októbra 1999 okresnému súde žalobu o zaplatenie 9 731,50 Sk, pričom namieta, že konanie bolo skončené až takmer po siedmich rokoch od podania žaloby. Sťažovateľ poukazuje na postup súdov v konaní, keď okresný súd najskôr konanie 9. januára 2001 zastavil a účastníkom konania nepriznal náhradu trov konania. Krajský súd uznesenie o zastavení konania 28. marca 2001 zrušil. Po vrátení veci na ďalšie konanie rozhodol okresný súd 12. októbra 2001 tak, že žalobu zamietol a nepriznal účastníkom náhradu trov konania. Následne krajský súd po viac ako roku, 28. februára 2003, rozsudok v časti potvrdil a v časti zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Okresný súd rozsudkom č. k. 4 Cb 28/00-140 z 15. januára 2004 žalobu zamietol a sťažovateľovi uložil uhradiť trovy konania. Krajský súd po takmer dvoch rokoch, 10. mája 2006 rozsudkom č. k. 2 Cob 29/05-189 rozsudok okresného súdu č. k. 4 Cb 28/00-140 z 15. januára 2004 potvrdil.

Súčasne sťažovateľ namietol, že «súdy pri rozhodovaní o merite veci porušili princíp rovnosti účastníkov pred zákonom, keď svojím rozhodnutím znevýhodnili mojich „zamestnancov“ oproti „zamestnancom“ žalovaného. Všetci rovnako pracovali na tej istej zákazke, avšak moji „zamestnanci“ za rovnakú prácu a výkony boli finančne nižšie ohodnotení, než „zamestnanci“ žalovaného. Toto nepovažujem ani za spravodlivé ani za zákonné.»

Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a navrhol, aby ústavný súd vyniesol nález :

1) Zrušuje rozsudok Okresného súdu v St. Ľubovni zo dňa 15. 1. 2004 sp. m. 4 Cb 28/00-140 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 10. 5. 2006 sp. m. 2 Cob 29/05-189.

2) Vyslovuje, že Okresný súd v Starej Ľubovni v konaní vedenom pod sp. m. 4 Cb 28/00 a Krajského súdu v Prešove v konaní 2 Cob 29/05 porušil ústavné právo M. Č. na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

3) M. Č. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 30.000 Sk.“

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že rozsudok okresného súdu č. k. 4 Cb 28/00-140 z 15. januára 2004 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 2 Cob 29/05-189 z 10. mája 2006 nadobudol právoplatnosť 28. júna 2006.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pri posudzovaní sťažností, ktorými sa namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, postupuje v súlade so svojou judikatúrou, podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu namietaného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo. Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu bolo namietané konanie právoplatne skončené, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 34/99, II. ÚS 12/01, II. ÚS 32/00).

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní, ktoré bolo právoplatne skončené 28. júna 2006, t. j. pred doručením

sťažnosti ústavnému súdu. Právoplatnosťou rozhodnutia bola odstránená právna neistota sťažovateľa, čo je účelom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. V súlade s doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 34/99, II. ÚS 12/01, II. ÚS 32/00).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ústavný súd nerozhodoval ani o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2006